

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелт ауні та Айлі

Seann Loch Chille Chiarain

17 травня 2026 року

Сьома неділя Великодня

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Сьомий тиждень Великодня

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; **Свята меса, 10:00**

Група для обговорення: писання під час Великодня, 10:30 ранку в каплиці (

П'ятниця: **Похоронна служба, 13:00**

Гімни/Музика на неділю

Процесія

15 Алілуя, співай Ісусу (Vv1,2)

Оферторі

158 Подарунки хліба та вина

Музика причастя

Тебе поєм (Ми співаємо тобі)

Післяпричастя

141 Наповни мій дім

Рецесія

73 Принеси найрідкісніші квіти

Наступних вихідних:

Субота, 23 травня, Меса на бдіння, 18:00

Неділя, 24 травня, неділя П'ятидесятниці,

Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Бріджсэнд, острів Айла

7 червня, Тілесний Христос: **Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

Я вірю, що побачу доброту Господа в землі живих.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Я не залишу вас сиротами, каже Господь.

Я йду і прийду до вас, і ваші серця зрадіють.

Алілуя.

Антифон причастя

Отче, я молюся, щоб вони були одним цілим

Оскільки ми теж одне ціле, алілуя.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК: НЕОБОВ'ЯЗКОВИЙ МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ІОАННА I, ПАПИ РИМСЬКОГО, МУЧЕНИКА

18 ТРАВНЯ 2026

Покровитель несправедливо ув'язнених

Папа Іван I мав нещастя бути папою в час, коли церква була підпорядкована владі імператорів. Він опинився між двома ворожими імператорами — королем Теодоріхом Великим і візантійським імператором Юстином. Опинившись між молотом і ковадлом, він намагався забезпечити мир, але коли протилежні сторони віддають перевагу ворожнечі, миротворці відкидаються. Теодоріх ув'язнив його, і він помер у 526 році від жорстокого поводження. Людей і далі неправомірно ув'язнюють у наш час. Відвідайте Innosense Project, щоб побачити, як одна група допомагає помилково засудженим здобути свободу.

Сьогоднішні читання: Діяння 19:1-8; Івана 16:29-33. *"У світі тобі будуть труднощі, але будь мужнім, я завоював світ."*

ВІВТОРОК: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ

19 ТРАВНЯ 2026

Подивись у дзеркало

Суть християнства, і те, що відрізняє його від юдаїзму та інших релігій, — це знання Бога як нашого Отця. Ісус дає змогу кожному з нас особисто пізнати Бога як нашого Отця. Побачити Ісуса — означає побачити, яким є Бог. У Ісусі ми бачимо досконалу любов Бога — Бога, який дуже піклується і прагне за чоловіками й жінками, люблячи їх до того, що віддає за них своє життя на Хресті. Ісус — це одкровення Бога, Бог, який любить нас повністю, безумовно і досконало. Чи прагнете ви єдності серця, розуму і волі з Богом, єдності любові та миру з ближнім?

Сьогоднішні читання: Діяння 18:23-28; Івана 16:23б-28. *"Проси — і отримаєш, щоб твоя радість була повною."*

СЕРЕДА: НЕОБОВ'ЯЗКОВА МЕМОРІАЛ СВЯТОЇ БЕРНАРДИНИ СІЄНСЬКОЇ, СВЯЩЕНИКА

20 ТРАВНЯ 2026

Грейс говорить тихо

Що спільного між хриплистю та кровотечами? Покровительство францисканської святої Бернардини Сієнської. Канонізований лише через шість років після смерті, Бернардин часто

зображується з втомленим обличчям: усі ці мандрівні проповіді виснажують, роблять хрипким — і можуть викликати біль у сідлі. Бернардин зробила «IHS» знайомою монограмою Ісуса і поширювала відданість Святому Імені. «Багаття марнославства» проводилися, коли він проповідував: слухачі кидали свої кості, парфуми та туфлі на високих підборах. Його портрет часто показує три мітри, розкидані на землі для часів, коли він відмовлявся від посади єпископа. Навіть якщо твій голос слабкий, твій приклад може бути потужним!

Сьогоднішні читання: Діяння 17:15, 22-18:1; Івана 16:12-15. *"Те, що ти неусвідомлено поклоняєшся, я проголошую тобі."*

ЧЕТВЕР: ФАКУЛЬТАТИВНИЙ МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ХРИСТОФОРА МАГАЛЛАНЕСА ТА ЙОГО СПОДВИЖНИКІВ, МУЧЕНИКІВ

21 ТРАВНЯ 2026

Будьте вдячні за свободу

Святий Христофор Магальєнес народився у 1869 році в Гвадалахарі, Мексика. Він працював пастухом до того, як був висвячений на священника. У 1917 році уряд ухвалив антиклерикальну конституцію. Семінарії були закриті, а відправлення меси заборонено в деяких районах. Крістофер, ще 21 священник і троє мирян-католиків між 1915 і 1937 роками загинули мучениками. Його останні слова були: «Я невинний і помираю невинним. Я щиро прощаю тих, хто винен у моїй смерті, і прошу Бога, щоб пролиття моєї крові служило миру нашої розділеної Мексики.» Виділіть час, щоб подякувати Богові за дар релігійної свободи, яким користується більшість із нас, і помоліться за тих, хто досі бореться за її досягнення.

Сьогоднішні читання: Діяння 22:30; 23:6-11; Івана 17:20-26. *"Я дав їм ту славу, яку ти мені дав, щоб вони були єдиними, як ми — одне ціле."*

П'ЯТНИЦЯ: ФАКУЛЬТАТИВНА МЕМОРІАЛ СВЯТОЇ РИТИ КАШІЙСЬКОЇ

22 ТРАВНЯ 2026

Ще не все втрачено

Свята Ріта, яка померла у 1457 році, могла вважатися «святою-вижившою», однією з групи святих жінок, які пережили ранні, іноді примусові шлюби, важкі й часто жорстокі

чоловіки, вдовство, смерть дітей та інші труднощі, але залишалися святими людьми молитви та служіння. Вони вступали до релігійних орденів, ставали містиками, заснували лікарні, будували церкви й монастирі. Хоча з ними поводитися погано, вони любили інших з великою добротою. Хоча їх могли покинути, вони ніколи не відмовлялися від віри в Бога. Ці шляхи доступні кожному, коли вони стикаються з складними обставинами.

Сьогоднішні читання: Діяння 25:13b-21; Івана 21:15-19. *"Ісус сказав йому: 'Пась моїх овець.'*

СУБОТА: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

23 ТРАВНЯ 2026

Яка радість!

Радість слід частіше святкувати за чесноту,

якою вона є. Великий католицький теолог XIII століття святий Фома Аквінський вважав, що людство буквально «не може жити» без радості. Він стверджував, що щастя або благословенне щастя є кінцевою метою людського існування і веде до бачення Божої сутності. Хоча життєві перешкоди та невдачі ускладнюють нам постійну радість, ми пам'ятаємо слова покійної оперної співачки Беверлі Сілз, яка казала, що ми не завжди відчуваємо щастя, але завжди можемо бути веселими. У цей радісний Великодній сезон принесіть гарний настрій у все, що ви робите, і в кожного, кого зустрічаєте сьогодні!

Сьогоднішні читання: Діяння 18:23-28; Івана 16:23b-28. *"Проси — і отримаєш, щоб твоя радість була повною."*

Читання на сьому неділю Великодня

Діяння апостолів 1:12-14

Чоловіки й жінки, які слідували за Ісусом, тепер присвячують себе молитві.

Псалом 27:1, 4, 7-8

Достатньо поглянути на красу Господа в храмі.

1 Петра 4:13-16

Ті, хто розділяє страждання Христа, також поділяться Його славою.

Іван 17:1-11a

Коли настає його година, Ісус молиться з пристрастю за тих, кого любить.

Слова на Слові

*

Якби багатий чоловік прийшов до твого міста і сказав, що він погальює всі борги всіх боржників, які сьогодні до нього прийшли, що б ти зробив? Ти б залишив усе і втік щасливим? Ти б полетів? Ти б розповів іншим? І якби до вашого міста прийшов чоловік, який має ліки від кожної хвороби, і ви дізналися, що сьогодні можете отримати ці ліки, що б ви зробили? Ти вже біжиш до нього щасливою, з криком на губах, повідомляючи друзів? А що, як ім'я Незнайомця було Ісусом? Якщо ви зрозуміли, що це так, і Він чекає зараз у ПРЕСВЯТОМУ ТАЇНСТВІ, на вас! І ЩО ТИ РОБИТИМЕШ?

(Аркадія Лодзевська, «Божественний посібник – Отримання радості», 2017)

* *

У своїй Таємній вечері Ісус говорить про Свою славу і славу Свого Отця. Що це за слава? Це хрест, про який тут говорить Ісус. Як хрест відкриває його славу? У хресті Бог відкриває широту Своєї великої любові до грішників і силу викуплення, яка скасовує борг гріха і скасовує прокляття нашого осуду. Ісус дав Своему Отцю найвищу честь і славу через свою послух і готовність йти до хреста. Найбільша честь, довіра і любов, які будь-яка людина може дати своєму лідеру, — це через Його послух, аж до жертви власним життям. У війні найбільша честь не належить тим, хто

Виживають, окрім тих, хто віддає найвищу жертву власним життям заради співвітчизників. Ісус також говорить про Отця, який прославляє Сина через велику таємницю Втілення і Хрест Христовий. Бог Отець дав нам Свого єдинородного Сина для нашого спасіння і визволення від рабства гріха і смерті. Немає кращого доказу Божої любові до кожної людини на землі, ніж Хрест Ісуса Христа. У хресті ми бачимо новий спосіб любові — любов, яка є безумовною, жертвенною і щедрою понад межі розуміння.

Ісус також говорить про вічне життя. Що таке вічне життя? Це більше, ніж просто нескінченний час. Сьогодні наука шукає способи продовжити тривалість життя; Але це не обов'язково робить наше життя тут кращим. Вічне життя є якісним, а не кількісним. Мати вічне життя — це мати життя Боже всередині нас. Коли ми маємо вічне життя, ми відчуваємо тут і зараз щось із величі Божої, Його миру, радості, любові та святості, що характеризує життя Боже. Ісус також говорить про пізнання Бога. Ісус каже Своїм учням, що вони можуть пізнати єдиного істинного Бога. Знання про Бога не обмежується лише знанням чогось про Бога, ми можемо пізнати Бога особисто. Суть християнства, і те, що відрізняє його від юдаїзму та інших релігій, — це знання Бога як нашого Отця. Ісус дає змогу кожному з нас особисто пізнати Бога як нашого Отця. Побачити Ісуса — означає побачити, яким є Бог. У Ісусі ми бачимо досконалу любов Бога — Бога, який глибоко піклується і тужить за чоловіками й жінками, люблячи їх до того, що віддає за них Своє життя на Хресті. Ісус — це одкровення Бога, Бог, який любить нас повністю, безумовно і

* * *

У часи, в яких ми живемо — у кінцеві часи, цей рогатий негідник, лиходій і зрадник Бога ненавидить жінок особливим чином, бо вони постійно нагадують йому про нашу улюблену Матір Марію. Тому чоловіки повинні оточувати всіх жінок молитвою по-особливому способу і щиро, а жінки — молитися про захист архангелу Михаїлу, підтримуючи чоловіків у їхньому апостольстві. Давайте триматися разом і підтримувати, брати і сестри, об'єднуючись у Господі Ісусі, бо це Його воля. Амінь!

(Аркадія Лодзевська, *Божественний посібник – Ангельські стосунки*, 2019)

У любові Христові,
Отець Ентоні

ІКОНИ ЄВАНГЕЛІСТІВ, АПОСТОЛІВ І СВЯТИХ: 27 АПОСТОЛІВ І ЄВАНГЕЛІСТІВ

Євангелія Святого Письма — написані святими Марком, Матвієм, Іваном і Лукою і загально визнані автентичними до другого століття — слугували основним літературним зразком художніх зображень апостолів, доповненим багатством апокрифічних традицій. Ці священні тексти надихнули на створення найперших християнських творів мистецтва, де апостоли вперше з'явилися як яскраві постаті.

Збережені ікони VI століття в монастирі святої Катерини на горі Синай демонструють вражаючий портретний реалізм. Саме в яскравому художньому середовищі Константинополя стандартизована апостольська іконографія справді кристалізувалася.

Хоча більшість апостолів зливаються у відносну однорідність — за винятком таких видатних, як Петро, Павло, Іван, Андрій та євангелісти — ключові постаті мають характерні риси, що мають традиції. Святий Петро зазвичай з'являється як гідний, сивий старійшина з

Візантія: Зібрання Дванадцяти Апостолів. XIV століття. Музей Олександра Пушкіна, Москва.

парадоксально сивобородий мудрець.

Особливу увагу приділяє святому Луці, улюбленому покровителю художників. Легенда стверджує, що він писав портрети Пресвятої Діви Марії з Дитятком Ісусом, породжуючи тривалий іконографічний мотив, що зустрічається у східному та західному мистецтві: Лука за мольбертом із пензлем у руці, увічниваючи Матір Божу.

широкою бородою. Святий Павло, навпаки, зображений як темноволосий, бородатий вчений, позначений своїм фірмовим лисим паштетом. Портрети святого Андрія передають його імпульсивний дух сміливими, виразними рисами. Навіть святий Іван, наймолодший апостол, кидає виклик очікуванням як

Ruthenia: Святий Лука Євангеліст працює над іконою Богородиці, Володимир, Псковський музей образотворчих мистецтв, XVI століття

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 23

Жертва у вогні

Іван 12:20-33

Найімовірніше, коли Ісус говорив про піднесення або піднесення над землею, Він мав на увазі не лише розп'яття, а й натякнув на літургійні храмові жертви, певний вид яких називався ОЛА, тобто «жертва, що піднімається у вогні». Вони мали бути цілими всепаленими жертвами і склалися з домашніх тварин або птахів. Пророк Єзекіїль передбачив таку жертву бездоганного ягня у розділі 46, коли пророкував про Новий Єрусалим, який бачив у своїх месійських видіннях. Отже, Христос діє як священник, який

робить жертву вже не з тварин, а від Себе. Для сучасної людини жертвопринесення тварин у епоху до Ісуса можуть здаватися не лише дивними, а й жорстокими, бо ми дивимося на них, забуваючи світ, у якому вони відбувалися. У навколишніх країнах також приносили в жертву тварин, а іноді навіть людей. Схоже, що цей ритуал, поширений у багатьох релігіях, мав на меті заспокоїти страх смерті загалом.

Смерть для людини була непереможною межею, в якій вона відчувала кінець власної сили і початок всемогутності божества. Вбивши тварину, людина якимось чином не лише звикла до смерті і заспокоїла свої страхи, а й у психологічній сфері пододала страх власної смерті. Для євреїв, однак, принесення тварин у жертву мало додаткове значення. Єгиптяни, асирійці, вавилонці та інші народи поклонялися тваринам як божествам. Вбивство тварин, отже, може бути актом розриву з схильністю поклонятися творінню. Інші, у свою чергу, вважають, що акт забою тварини має символічний характер. Ця тварина втілювала звіроподібну природу людини. Вбити тварину символічно означало вбити в собі все, що виродило або стало дегуманізованим. Це було б крайнім вираженням повернення до людського в нас. Махарал Празький стверджував, що це акт, що виражає скасування власної сутності перед Богом. Близькість Бога призводить до скасування мого власного «Я», приниження, як тварина, і перетворення у полум'я на попіл ніщо. Це був би акт смиренності у найрадикальнішому ступені. Акт наближення до Бога вимагає такої концентрації, ніби ми перебуваємо в момент вбивства живої істоти. Отже, літургія виявляє надзвичайно напружену близькість між людиною і Богом, водночас нагадуючи безодню смерті між ними. Отже, це напруга, що вимагає виняткової мобілізації для подолання смертельної перешкоди. Деякі жертви називалися КОРБАН. Якби ми спробували перекласти це слово англійською, нам довелося б передати його як «близько»! Жертви наближали людину до Бога, створювали найтісніші стосунки з Богом, і це була їхня мета. Найближча близькість до Бога була метою всіх жертвопринесень, але вона також робила перешкоду видимою: смерть! Єврейське КАРЕБ, від якого походить назва цих жертв, у Ісаї перекладається саме як бажання наблизитися до Бога (Іс 58:2). Але чому через смерть? Бо смерть стояла на нашому шляху до життя в Богові. Смерть, яка виникла з гріха. Цього не можна уникнути чи ігнорувати. Її треба перетнути. Зрештою, лише безсмертна людина могла досягти цього, щоб смерть більше не була безоднею між людиною і Богом. Контекст наведеної вище заяви Ісуса, крім того, сприятливий для цієї інтерпретації: греки підійшли до Філіпа і висловили бажання наблизитися до Ісуса, і вони були там, щоб наблизитися до поклоніння Богові.

Священик слухав сповідь у семінарії. Він каже: Була зима, і в приймальні було не зовсім комфортно. Було холодно, як у домі, де ніхто не живе. Хтось сумно зізнавався мені, що деякий час не відчував близькості Ісуса, хоча молився щиро. Молитва дедалі більше ставала досвідом віддалення від Бога. Раніше він відчував приємну близькість Бога, яка навіть супроводжувалася теплом, справді певним пекучим відчуттям у тілі. "Чому Бог відійшов від мене, отче?" Я згадав, як мій батько навчав мене їздити на велосипеді в дитинстві. Спочатку він тримав одну руку під сідлом, а іншу — за кермо, прямо біля моєї руки. Він біг разом зі мною, поки я сиділа на велосипеді, так близько, що я відчувала тепло, що йшло від нього. Я відчувала його подих і близькість, що давало мені відчуття безпеки. Але щойно я почав тримати рівновагу, він відпустив кермо, залишивши мені свободу кермувати, і все рідше підтримував сідло. І коли я вже їхав досить вільно, він біг близько лише тоді, коли я падав — щоб підняти мене. Він заохочував мене продовжувати їздити самостійно. Я бачив, як він стояв здалеку, спостерігав за моїми зусиллями, курив

сигарету. Нарешті він зайшов у сходову клітку багатоквартирного будинку і зник. Я не відчував його близькості і не бачив його; Я знав лише, що він вдома. Ті, хто більше не падає, не відчують близькості Бога. Достатньо бути впевненими, що Він у тому домі, де багато житлових місць.

Ми шукаємо Тебе, коли Ти далеко; коли Ти поруч, ми проходимо повз Тебе. Ось чому ти так часто здаєшся відстороненим!

Отець Ентоні

Навколо світу

Іноді пропущені новини

ЗВІТ ПРО МІГРАНТІВ

ЩЕ, І ЩЕ БІЛЬШЕ

Міжнародна міграція за останні півстоліття зростає більш ніж утричі: з 84 мільйонів людей у 1970 році до 304 мільйонів у 2024 році. За даними Міжнародної організації з міграції (МОМ), зараз мігранти становлять 3,7% населення світу.

Понад 40% усіх мігрантів — 121 мільйон людей — народилися в Азії. Понад п'яту частину походять лише з шести азійських країн: Індії, Сирії, Бангладеш, Китаю, Афганістану та Пакистану. У 2024 році Європа та Азія прийняли найбільшу частку мігрантів — близько 94 мільйонів і 92 мільйони відповідно, що разом становить 61% від загальної кількості мігрантів. Найжвавішим міграційним коридором залишається Мексика–Сполучені Штати, яким у 2024 році користуються приблизно 11 мільйонів людей.

МОМ зазначає, що технології, дешевші подорожі та цифрове підключення зробили пересування легшим, ніж будь-коли. Проте міграція все ще зумовлена насамперед жорсткішими реаліями: економічною нерівністю, війнами, переслідуваннями, демографічним тиском і екологічними порушеннями.

Це створює чітку моральну дилему. Держави мають обов'язок захищати свої кордони та зберігати соціальний порядок, але також мають людський обов'язок не ставитися до мігрантів як до статистики чи загрози. Багато хто переїжджає в пошуках роботи; багато інших тікають від насильства чи утисків. Будь-яка серйозна дискусія повинна об'єднувати обидві істини: право націй регулювати міграцію та обов'язок захищати гідність кожної людини.

РІК МЕРЦА

Падіння опори

Через рік після вступу на посаду канцлер Фрідріх Мерц став вражаюче непопулярним. Те, що почалося у травні 2025 року з обережної громадської доброзичливості, перетворилося

на різкий крах підтримки.

У опитуванні ZDF-Politbarometer на початку його канцлерства 47% оцінили його роботу як «досить хорошу», тоді як 35% назвали її «досить поганою». Зараз, згідно з опитуванням Forsa, лише 11% німців задоволені роботою уряду, тоді як 87% — незадоволені. Мерц зараз демонструє ще гірші показники, ніж колишній канцлер Олаф Шольц, якого довго вважали надзвичайно непопулярним.

За цим спадом лежить кілька факторів. Коаліція ХДС/ХСС-СДПН переслідується внутрішніми суперечками щодо пенсій, податків і реформ ринку праці. Тим часом економіка Німеччини залишається слабкою, зростання ВВП у 2025 році становить лише близько 0,2%. Мерц також неодноразово зазнавав критики за стиль мовлення, який багато виборців вважають незграбним і погано оціненим.

Моральне питання тут — це питання політичної відповідальності. Демократичне лідерство — це не лише про утримання посади; Це вимагає розсудливості, чесності та здатності будувати довіру. Уряд, який здається розділеним, невпевненим або відстороненим від звичайних труднощів, ризикує поглибити громадський цинізм. І коли довіра до мейнстрімної політики руйнується, більш радикальні сили часто поспішають заповнити цю прогалину.

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

ОСТЕРІГАЙТЕСЯ ВІТРОВИХ ТУРБІН?

Дослідники з університетської лікарні імені Йоганнеса Гутенберга в Майнці кажуть, що вітрові електростанції можуть становити серйозну загрозу для серцево-судинного здоров'я. Вони стверджують, що їхні лабораторні результати підтверджуються статистичними даними, що показують підвищені показники загрозливих для життя аритмій і серцевої недостатності в районах, підданих низькочастотному шуму.

«Дані свідчать про значно підвищений ризик серцево-судинних захворювань у громадах із високим впливом низькочастотного шуму», — підсумовує дослідження. Доктор Пітер Ф. Майєр, фізик і редактор технічних журналів, зазначив, що результати допомагають пояснити, чому люди, які живуть поблизу вітрових електростанцій, повідомляють про проблеми з серцем, втому та інші скарги. Він стверджував, що вітрові турбіни виробляють інфразвук, здатний долати кілометри в житлові райони, часто на рівні, які нібито применшують авторитети.

Якщо це підтвердиться, це породжує серйозне моральне питання. Перехід до чистішої енергії — це законна суспільна мета, але не ціною нехтування здоров'ям людей чи змушення замовкнути місцеві громади. Тут існує етична напруга між екологічними амбіціями та обов'язком захищати вразливих мешканців. Державні органи не повинні одразу ігнорувати занепокоєння і не маніпулювати даними з ідеологічними цілями. Спільне благо вимагає як турботи про творіння, так і піклування про людей.

ЗВІТ

ПРЯМА І РЕАЛЬНА ЗАГРОЗА

Цього тижня я читав, що Агентство внутрішньої безпеки Польщі оприлюднило звіт про свою діяльність у 2024–25 роках — перший документ такого типу за останні роки. Це малює тривожну картину загроз, з якими стикається держава.

Найсерйознішою загрозою, яку описують як «реальну і пряму», є підривна діяльність, натхненна та організована російськими спецслужбами. Лише у 2024–25 роках було відкрито 69 контррозвідувальних розслідувань діяльності зовнішньої служби — приблизно стільки ж, скільки за попередні три десятиліття разом узяті. У звіті також зазначено, що білоруські та китайські служби співпрацювали з російськими операціями. Ще однією тривожною тенденцією є зростаючий інтерес молоді до терористичної пропаганди, включно з матеріалами, пов'язаними з так званою Ісламською державою. Агентство також контролює екстремістські групи, антисистемні рухи та організації, готові застосувати насильство для досягнення політичних цілей.

Моральні ставки очевидні. Держава повинна захищати своїх громадян від шпигунства, радикалізації та політичного насильства. Але вона має робити це, не порушуючи громадянські свободи і не розглядаючи кожного незгодного як потенційного екстреміста. Питання безпеки; Так само і свобода. Виклик полягає в тому, щоб рішуче протистояти реальним загрозам, уникаючи спокуси дозволити страху підірвати верховенство права.

Ми читаємо Папу Лева

На руїнах нашої людяності, поранених гріхом і тому завжди схильних до зловживань, гноблення та воєн, спустилася ніжність Бога, ніжність милосердя.

Церква живе вісторії, служачи приходу Царства Божого у світ. Вона проголошує всім і завжди слова цієї обіцянки, отримує її обітницю у святкуванні таїнств, особливо Євхаристії, і усвідомлює та переживає її логіку у стосунках любові та служіння. (...) Як знак і таїнство Царства, Церква — це Народ Божий, що подорожує землею, який, починаючи саме з найвищої обіцянки, читає і тлумачить динаміку історії у світлі Євангелія, розкриваючи зло у всіх його проявах і проголошуючи

словами і діями спасіння, яке Христос прагне принести всьому людству, і Його Царство справедливості, любові та миру. Отже, Церква не проголошує себе; навпаки, усе в ній має вказувати на спасіння у Христі.

З цієї точки зору Церква покликана смиренно визнавати людську крихкість і швидкоплинність своїх інституцій, які — хоча й служать Царству Божому — несуть минущу форму цього світу (див. LG 48). Жодна з церковних інституцій не може бути абсолютизована; навпаки (...) вони покликані до постійного навернення, до оновлення форм і реформування структур, до постійного відродження стосунків, щоб вони справді відповідали їхній місії.

Загальна аудиторія, 6 травня 2026 року.

Оскільки Бог спочатку полюбив нас, ми теж можемо любити; і коли ми справді любимо Бога, то ми справді любимо одне одного. Це схоже з життям: жити може жити лише той, хто його отримав; Так само любити може любити лише той, кого любили. Отже, заповіді Господні — це порядок життя, який зцілює нас від фальшивої любові; Це духовний стиль і шлях, що веде до спасіння. Саме тому, що Господь любить нас, Він не залишає нас

наодинці в життєвих випробуваннях: Він обіцяє нам Параклита, тобто Адвоката, Захисника, «Духа Істини» (Йан 14:17). Він — дар, який «світ не може прийняти», доки він вперто залишається в злі, що гнобить бідних, відкидає слабких і вбиває невинних. Однак той, хто відповідає на любов, з якою Ісус любить кожного, знаходить у Святому Духу надійного союзника.

Регіна Каелі, 10 травня 2026 року.

Мене обрали наступником Петра в день молитви до Богоматері Розарію Помпейського. Тому я мусив приїхати сюди, щоб довірити своє служіння захисту Пресвятої Діви. (...) Розарій, заснований на молитві «Радуйся, Маріє», переносить нас у момент Благовіщення, коли Слово Боже стало плотю в лоні Марії. З тієї утроби сяє Світло, що надає повний сенс історії і світу. Вітання, яке ангел Гавриїл звертається до Діви, є запрошенням до радості: «Радуйся, благодатний.» Так, Радуйся, Маріє — це запрошення до радості: Гавриїл звертається до Марії, і в ній до всіх нас, що на руїни нашої людяності, поранених гріхом і тому завжди схильних до зловживань, гноблення і воєн, зійшла ніжність Божа, ніжність милосердя, яка в Ісусі набуває людського обличчя. (...) Святий Розарій — це прихований двигун, який робить можливим усе інше.

Пастирський візит до Помпеїв, 8 травня 2026 року.

Що означає бути учнем Христа?

Сучасний світ вимагає мужнього свідчення від віруючих. Бути учнем Христа іноді може коштувати дуже високу ціну. Саме таїнство Святого Хрещення зобов'язує нас бути учнями Ісуса і проголошувати Його іншим.

Бути учнем Христа означає, що я слідую за Ним крізь життя, що я перебуваю в глибокій близькості з Ним. Щоб бути учнем Ісуса, потрібно бути глибоко вкоріненим у Ньому. "Коли ми йдемо слідами Господа, наше життя стає подорожжю надії. (...) Шлях цієї подорожі проходить крізь радість та труднощі звичайного, повсякденного життя: у сім'ях, школах чи університетах, під час рекреаційних заходів і у ваших парафіяльних громадах», — сказав Бенедикт XVI під час зустрічі з молоддю в Нью-Йорку. Бути учнем Ісуса означає, у житті християнина, постійні стосунки з Ним. Кожен із нас вчиться бути учнем Христа через поклоніння Пресвятому Таїнству, участь у Святій Месі та молитву. Учень Ісуса повинен ставитися до своїх стосунків із Ним як до пріоритету. «Той, хто дозволяє собі бути притягнутим цим зв'язком любові і життя з Господом Ісусом, стає Його

представником, Його 'послом', особливо через свій спосіб буття і життя», — навчав Папа Франциск. Я знаю, що як християнин, учень Христа, я повинен пильнувати своє духовне і внутрішнє життя, щоб воно не розвалилося, і що я маю докладати зусиль, щоб сформувану свою совість.

Дуже необхідною школою для учня Христа є регулярне читання Святого Письма; у Євангелії він також повинен побачити себе. Слово Боже лежить в основі кожного учня молитви Христа. У щоденному читанні Святого Письма людина віри шукає відповіді на багато питань щодо свого життя. Він шукає світло для важких моментів, яких не бракує в

житті істинного учня Христа. Гвіго Картузіанець у своїй праці XII століття «Сходи монахів» писав: «Шукай читанням, і знайдеш у медитації; постукай, молячись, і вона відкриється тобі через роздуми.»

У житті учня Христа Христос є його центром. Важливо, щоб Його учень був смиренным і завжди стояв у правді. Папа Франциск сказав: «Важливо, щоб у нього не було подвійного серця (...). Не може бути подвійного серця; натомість це має бути просте, єдине серце, щоб він не був тут і там, а був чесним із собою та з іншими. Подвійність — це не християнство. Ось чому Ісус молиться Отцю, щоб учні не впали у духовність світу. Або ти з Ісусом, або з духом Ісуса, або з духом світу.»

Ми можемо запитати: що дає нам бути учнями Ісуса? Відповідь може бути лише одна: Ісус дає нам справжнє життя. Воля Ісуса — це наша свобода і наше щастя.

На мою думку

Потреба у сильній вірі

Католицька віра, як єдина, є справжнім шляхом до спасіння — ще не так давно така заява була очевидною для віруючих і не викликала суперечок у цих колах. Сьогодні мало хто має сміливість сказати це голосно і публічно. Що сталося? Медійна пропаганда змусила нас тепер вважати таку заяву майже нетерпимою і задушливою для інших способів бачення світу. Чи справді ми маємо враховувати людей, які проголошують темряву?

Самообмеження тепер нав'язують нам як нове розуміння толерантності. Насправді ж це доказ того, що гнозис — антихристиянський і кабалістичний — оточує нас з усіх боків, і що йому навіть вдалося проникнути всередину нашої спільноти. У четвер Вознесіння, покоління тому, було б стільки ж віруючих, які відвідували месу, щоб поклонитися нашому Господу, ніж у неділю. Останнім часом? Шестеро «вірних» відвідують дві Меси в середу/четвер! Тонка і підступна пропаганда ліберальних ЗМІ обманує наші громади «вірити в щось¹» перед Богом.

Я бачу, як ти скептично усміхаєшся — ні, я не божеволіла і не приєднувалася до жодної секти конспірологів. Незабаром я покажу, що мислення, подібне до описаного вище, ближче до реальності, ніж балакання про «науковий марксизм», «екологізм» чи інші ірраціональні квазі-релігійні секти.

Якщо вас ображають за ім'я Христа, ви благословенні, бо Дух слави і Божий спочиває на вас. (1 Петра, 4:14)

Якщо переглянути цитату, приписану Г. К. Честертону: «Якщо ви не вірите в Ісуса Христа, ви схильні вірити найбільшій нісенітниці»² — це ще одне речення, яке зараз вважається неправильним. Незабаром буде важко публічно вимовляти як привітання: «Слава Ісусу Христу — навіки і навіки.»

Щодня ми чуємо про нові акти осквернення та напади на католицькі парафії — майже неймовірно — у таких країнах, як США, Канада та Польща. По всій Європі ворожість до католиків посилюється, а єресі множаться всередині самої Церкви. Віряни починають боятися, що незабаром — як після Акту верховенства 1534 року в Англії чи за комунізму у Східній Європі — визнання своєї католицької віри буде сприйматися як акт особистої

¹ & ² «Перший ефект невіри в Бога — це віра в щось», див. Еміль Каммертс, «Пророк, що сміється», 1937.

мужності. Сьогодні держава безмежно підтримує юдаїзм, ставиться до ісламу з рукавичками, тоді як найважливіша релігія Європи висміюється у медіа, театрах і серед знаменитостей різного рівня. Провокатори зрозуміли, що католики скромні, тримають голову низько і боязко терплять кожну образу. Додаткову плутанину поширює «мудрість», яка стверджує, що спасіння існує поза Господом Ісусом і що деякі «обрані» нібито мають інший шлях до нього. Однак розумний католицький розум каже нам, що це не так, що немає спасіння поза Ісусом Христом! І всі гностичні єресі ведуть лише в оману. Наприклад, ті, що пережив Якоб Франк, який насолоджувався злом і скандалами, і якому Ольга Токарчук³ збудувала своєрідний пам'ятник своїм романом «Книги Якова», з якого випливає лише, що вона нічого не розуміла про те, ким насправді є Франк і що він робить. Якби не зростаючий інтерес до творів єврейських містиків, ми б також не знали, що засновник секти Хабад-Любавич — рабин XVIII століття Шнеур Залман із Ляді — писав у своєму «творі» «Таня⁴», що євреї мають два типи душі: божественну і тваринну, тоді як усі інші гоїми⁵ характеризуються лише тваринною душею. Як же тоді можна сісти за помилкові екуменічні розмови з прихильниками таких расистських викриттів?! Чому нам помилково нав'язують, що ми, католики, повинні поступитися, відмовитися від своїх істин віри в ім'я нібито згоди з кимось? Ми повинні лише продовжувати апостольську місію і наvertати язичників до Єдиної Істини, яка дає їм шанс на спасіння. У питаннях нашої віри ми повинні бути непохитними — **заради нашого ж добра** і на благо тих, з ким спілкуємося. Це не жарти, бо тут на кону найважливіші. Наші батьки та дідусі й бабусі — почувши такі слова — лише знизували плечима; для них це було б очевидно і беззаперечно істиною. Що ж сталося тепер, коли нам важче висловлювати такі очевидні заяви? Сьогодні просувається віра, яка поступається перед усім, слабка віра — тоді як потрібна міцна віра, яка рятує язичників навколо нас.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забувайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керрол, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь у своїх молитвах Айдана Вілсона та всіх, чії річниці припадають саме на цей час.

Новини та події

Друга колекція — для Комунікаційної неділі.

Приєднуйтеся до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 55216

³ Отримавши премію Nike за свою книгу та Нобелівську премію з літератури 2018 року, Нобелівський комітет!

⁴ Єврейський текст, досі доступний — <https://www.sefaria.org/texts>

⁵ термін для язичника, неєврея, іноді в негативному сенсі.